

Omraader en meget gennemgribende Forandring i den bestaaende Næringsfrihed, og der var derfor al Anledning for Udvalget til at gøre Sagen til Genstand for en saa omfattende Behandling, som vel muligt, og der var vel ogsaa nogen Grund til at antage, at der paa de forskjellige Bølgermøder, som skulde holdes mellem forrige Samling og denne Samling, kunde blive Lejlighed til at drøfte Sagen nøjere, saaledes at den kunde komme til at staa klarere for Befolkningen, end den vistnok i mange Maader gør. Hvorvidt det nu er lykkes at faa Sagen frem paa Bølgermøderne, ved jeg ikke. Jeg tror tværtimod, at den har staet i Skygge for mange andre Spørgsmaal. Naar det ærede Medlem for Ringsted rettede en Tak til Udvalgets Formand og Medlemmer for den udmærkede Behandling, de gavede Lovforslaget i Fjor, kan jeg som Formand ikke modtage denne Tak, fordi den sikkert indeholder en Antydning af, at Udvalget og dets Formand med Vilje have villet skringlegge Sagen. Dette er ikke rigtigt. Jeg tror ikke, at der er et Medlem af Udvalget, der vil rette en saadan Betydning mod Udvalgets Formand som den, at han ikke har gjort sig Umage for at fremme Sagen, men det var paa Grund af Sagens omfattende Betydning, at det ikke lykkedes i Fjor at afgive Betænkning og gøre Indstilling til Tinget. Jeg vil haabe, at det maa ske i Aar, jeg vil ønske, at Udvalget maa faa afgivet Betænkning over Sagen, og at Sagen maa gaa her fra over til Landstinget, for at man kan blive klar over, hvorledes Nigsdagen i sin Helhed stiller sig til dette Spørgsmaal. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagens videre Fremme samt dens Henvisning til Udvalg.

B. Holm: Heller ikke jeg finder stor Anledning til i Aar at gentage første Behandling eller indlade mig paa saadanne Detajlspørgsmaal, som mulig kunne bringe en Gentagelse af denne Behandling, idet jeg vilde anse det for Spild af Tingets Tid. Jeg havde ikke troet, at der havde været videre at sige ud over, hvad der blev sagt i Fjor, da Lovforslaget jo er fuldstændig enslydende med det, der forelagdes os i Fjor. Det eneste, jeg har tænkt mig, der mulig kunde være Anledning for ærede Medlemmer til at søge Oplysning om, er, hvorledes den nuværende Indenrigsminister stiller sig til det Forslag, som han i Aar har forelagt os. Det var jo nemlig i Fjor en anden Minister, vi havde med at gøre, da vi behandlede Lovforslaget, og Bemærkningerne til det nu forelagte Lovforslag give os ikke nogen Op-

lysning om den nuværende Indenrigsministers Stilling til Forslaget. Kun een Linie fortæller os, at det foreliggende Lovforslag er enslydende med det i Fjor forelagte. Det forekommer mig, at det kunde have været ret naturligt, om Tinget var blevet gjort bekendt med den nuværende Regerings, den nuværende Indenrigsministers Stilling til Lovforslaget, særlig da de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget i Fjor, udtalte, at det ikke var uden store Betæneligheder paa mange Omraader, at Indenrigsministeren var gaaet med til at forelægge Forslaget i den Stikelse, hvori det blev forelagt. Jeg kunde kun ønske — da der nu er paabegyndt en Diskussion, og da jeg forudsætter, at den ærede Indenrigsminister mulig tager Ordet til Slutning — at vide, om den nuværende Indenrigsminister, der har forelagt Forslaget i Aar, nærer de samme Betæneligheder, som den tidligere Indenrigsminister gjorde, eller om han nærer andre, og om det ikke kunde lykkes os at faa lidt Klarhed over, hvori disse Betæneligheder da egentlig bestaa. Det lykkedes mig nemlig ikke i Fjor at faa fuld Klarhed fra den tidligere Indenrigsminister over dette Punkt, og det vilde glæde mig, om man kunde faa denne Klarhed i Aar. Kommissionsbetænkningen indledes jo med, at der siges, at det er Storkapitalismen, Storindustrien, der har staet det mindre Haandværk og hele den næringsdrivende Stand her i Landet, og at det var paa det Omraade, vi maatte søge Brøsten. En naturlig Følge af denne Erklæring skulde man synes maatte være, at det var Storkapitalismen, Storindustrien og den dermed forbundne Storkonkurrence, man egentlig vilde til Livs. Men jeg tillod mig at ytre i Fjor, og jeg tror ikke, at nogen er i Stand til at modsige dette, at dette Lovforslag ikke i nogen væsentlig Grad har noget andet Grundlag at bygge Næringsloven paa end det bestaaende, man beholder den fri Konkurrence som Grundlag, uden at lægge Storindustrien nogen som helst Hindring i Vejen, der kan blive af væsentlig Betydning, uden at søge paa nogen følelig Maade at ramme Storkapitalen, som faktisk er en af de væsentligste Grundfæder for den mindre Vædrift. Dette maatte man gøre, hvis man alvorlig vilde søge at hindre det, der er Næringslovens Tilværelse. Det vil man ikke. Man vil ikke gaa bort fra Grundlaget, sagde Ministeren i Fjor, man vil bevare Grundlaget og forandre Lovgivningen ud deraf. Jeg kunde ønske at vide, om den nuværende Indenrigsminister opfatter Sagen paa samme Maade, om han ogsaa nærer Betæneligheder ved Forslaget, og om de